

Ա Մ Պ Ի Կ

(Պուշկին)

Փոթորկից յետոյ, ճ՛վ վերջին ամպիկ,
Կապոյտ երկնքում մնացել ես մենիկ.
Միայն դու ես որ՝ ստուեր ես ածում
Եւ զուարթ օրը քիչ տրամեցընում:

Քիչ առաջ երկինք դու բռնել էիր
Քեզ բեկբեկում էր ահեղ, գոռ փայլակ.
Ահւելի որոտ արձակում էիր
Կշտացընելու երկիրը անյագ:

Ժամդ հասել է, բնւ է, հեռացիր,
Անցաւ տարափը, ուռճացաւ երկիր.
Ձեփիւռն գգուելով ծառեր ու թփեր
Խաղաղ բարձունքից կը վանի քեզ էլ: